

Χιώτου, Ἐπιστολὴ εἰς Ἅγιον Διονύσιον, σ. 6-ii.

Ζάκυνθος

16 α.

Υπὸ τοῦ π. Χιώτου δημοσιεύοντος Ἐπιστολὴν τοῦ Διον. Καταχικανῆ  
πρὸς τὸν Διονύσιον Σιγούρου [1592], σημειοῦται ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ  
Κεφαλληνίου Φυοθέου Λοβέρδου (1575), ἐπονομασθῆναι ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰερε-  
μίου β' ὡς χηρεπίσκοπος τῆς χηρευούσης Ἐπισκοπῆς Κεφαλληνίας - Ζακύνθου  
ὁ Διονύσιος Σιγούρος, ὅστις καὶ παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τοῦ  
1582, ὁπότε ἐφύλαχεν Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας - Ζακύνθου ὁ Νεώτερος Κο-  
λομηθᾶς, ἀποτυχόντος τοῦ Διονυσίου Σιγούρου.

Ἡ ἀποφυγισθῆς τοῦ Διονυσίου Σιγούρου ὑπεβλήθη διὰ τοῦ μοναχοῦ

1/

Σωφρονίου Καταχάνου, ὡς τὸ ἀπὸ 25 ἰουλίου 1582 ἐν μεταφράσει ὑπὸ  
 τοῦ Χιώτου (Ἰδ' ἀν., σφ. 7-8) δημοσιωόμενον ἔχον, ὑποχρησθέντος ὑπὸ τοῦ  
 Marcello Metaxa.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ Διονυσίου Σιγούρου συστήσεται τὴν κοινότητα τῆς Ζα-  
κύνθου, ὥς καὶ ἐξισυδότησε τοὺς ἐγκνήτ Νισόχου Μονδίνου καὶ φραγκίσκου  
 φραγκίσκου, ὅπως μεταβαίνοντες εἰς ἐνετίαν διαμαρτυρηθὲν διὰ τοῖς ἡδι-  
 μοπραχίαις τῶν ἐκείνων κατὰ τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐπὶ τοῦ π. Χιώτου δημοσιεύεται ἐν μεταφράσει (σφ. 9-11) τὸ διὰ τὰς  
 τοῦ Δοννὸς Παρεχάη Σίσογνα, περιέχον τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ζακύνθου, καὶ  
 δὲ καὶ ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐκτελεσθέντος μοινοῦ ἐπισκοποῦ, κατὰ δίκαιον

Χώ του, Επιστηγῇ ὡς Ἀχίον Διονύσιον, σ. 6-ii.

(B.3)

Ζαυνδος

164.

ἐκδοῦν ἐκδοχῶν ἰσχυρῶν προσδιορισθῇ ὅτι ἴσον ἔσθ' ἀμφοτέρων τῶν νύκτων  
κεφαλῆς καὶ Ζαυνδος ἔνθα α τοῦ ψυρίζων καὶ ἑνώπιον τῆς παντοφύ-  
σχου τοῦ νυκτερίου τῶν δύο πόλεων καὶ τῆς συνδύου, διὰ ψήφου καὶ  
ἐκδοχῶν ἀνδραγαθῶν, γινόμενης τῆς ἐκδοχῆς ἐκαστῇ ἐν ταῖς δύο πόλεσι  
ὅτι μὲν ἔν' Ζαυνδο, ὅτι δὲ ἐν τῇ πόλει κεφαλῆς, καὶ ἀέροτα ἀερό-  
πνοιας τῆς ἰσότητος καὶ ἡμετέρας καὶ κατὰ πάντα, ὡς πρὶν ἔστι καὶ  
κατὰ ἄλλων. 11.

11. ἀλλὰ τῶν Ζαυνδῶν - ἐκαστὸν δὲ κατὰ τὴν Γερουσίαν τῆς πολιτείας  
ἐν Ἀπρίλ μηνί, ὡς ἐν τῇ 13 ἀ/βρίτ 1591 ἐκτελεσθῇ δὲ ταῦτα.